

Když se řídící učitel pan Vincenc Socha, narozený ve Štramberku v roce 1903, dostal roku 1936 do Lhotky, okr. Frýdek-Místek, prožil zde 34 let, založil soubor lidových písní a tanců Pilky, který čítal 40 až 50 členů a později byl rozšířen o cimbálovou muziku s osmi členy. Soubor vystupoval nejen ve Lhotce, ale zájezděl i do četných míst v okolí, do Prahy a na Slovensko, pětkrát se podílel na folklorním festivalu ve Strážnici.

Pan Socha byl po celou dobu uměleckým vedoucím tohoto souboru. Po jeho smrti v roce 1970 soubor Pilky ukončil svou činnost. V roce 1995 byla tradice slavností obnovena, vytvořena znělka a logo slavností, které byly z úcty k panu Sochovi nazvány **Sochovy národopisné slavnosti** a Pilky - senioři, opět začali vystupovat.

NÁŠ TIP - Sochovy národopisné slavnosti ve Lhotce pod Ondřejníkem

V tomto roce, 26. srpna, proběhne již XII. ročník Sochových národopisných slavností ve Lhotce v přírodním amfiteátru u školy. V programech se předvedou z dětských souborů: Valášek z Kozlovic, Hurčanek z Palkovic, Holubek z Ostravy, Bebek z Proskovic, Šidla z Frýdku-Místku a Malí zpěváci.

Z dospělých národopisných souborů přijedou: Gruník z Ostravice, Ondřejnica ze Staré Vsi nad Ondřejnicí, Hlubina z Ostravy, cimbálová muzika Vojtek z Ostravy, Valašský vojvoda z Kozlovic, domácí soubor Pilky a hostem bude Vojenský umělecký soubor Ondráš z Brna.

Jak vidíte ze složení souborů je cílem slavností propagovat především tance a písně našeho regionu, které z velké části pro svůj repertoár čerpají z bohatých sběrů pana Vincence Sochy.

(Program národopisných slavností - viz pokrač. na straně 8)

Folklorní soubor PILKY

INSPIRACE

Řezbářem proti vůli úřadů

Osmasedmdesátiletý Rudolf Malek je jedním z mála dosud žijících řezbářů na Ostravsku.

Jeho životní příběh začíná v době Protektorátu ve dvaadvacátém roce, kdy pracovní úřad vyrozuměl jeho rodiče, že by se měl vyučit zedníkem nebo havířem. O ničem takovém nechtěl mladík ani slyšet. Otec, který pracoval na šachtě, ho nakonec doporučil do učení k řezbáři Vilému Klementovi v Kunčičkách a při tom také zůstalo. Mistr si jej nemohl vynachválit. A jak se teprve nad jeho fortelem rozplývala

zkušební komise v Olomouci, před níž skládal závěrečné zkoušky a u které doslova exceloval!

Důvod k radosti však netrval dlouho. Po únoru 1948 nastalo živnostníkům i umělcům utrnutí. Museli se stejně jako ostatní zařadit do pracovního procesu ve znárodněných podnicích. Do důchodu odcházel v osmaosmdesátém jako mistr stolárny zábřežského OPBH. „Měl jsem štěstí alespoň v tom, že mi všude dělalo společníka dřevo,“ vzpomíná dnes pan Malek na minulé léta. Zatímco mnozí po odchodu do

v penze nevědí, co s volným časem, jemu chybí. Dohání totiž resty z minulosti.

(Pokrač. na str. 2)

Řezbář Malek s metrovou replikou kostelíka sv. Kateřiny v Hrabové

Úhel pohledu

Psychologové, novináři a policisté mají něco společného. Díky své profesi se neustále setkávají s extrémními případy narušujícími klidný tok všednosti. Není divu, že si pak dávají pozor, aby v každém člověku neviděli případ, možného klienta nebo téma pro soudničku. Obdobně na tom mohou být i geriatři. To třeba zjistíte, že měřítkem „kvality života seniorů“ hodnotíte normy svého okolí.

Rozhodne-li se Váš kamarád v pětapadesáti pro hypotéku na dům v horách, daleko od civilizace, pomyslíte si něco o chabé přípravě na stáří. Čtete-li statistiky úřadů práce, přemýšlíte o generaci nedocenené a vidíte-li jistou reklamu v televizi, napadá vás téma etiky a generace ponižované či zneužívané. Tak se také může stát, že vás nenechá lhostejnými ani rozhovor dvou známých ve vlaku. Zjevně akční student vysoké školy líčil při cestě do Brna své známé, kultivované dámě seniorského věku, novinky ze života svojí rodiny. Po škole, stáží v zahraničí přišla řeč na sestru, její děti, bydlení a na babičku.

Jak se ukázalo, babička a bydlení spolu souviselo. Nebýt babiččina úrazu a máminy prozíravosti, neměla by sestra s rodinou dodnes střechu nad hlavou.

„Babi loni spadla, musela do nemocnice, pak byla různě po léčebnách a už jsme fakt nevěřili, že se dá dohromady,“ vyprávěl mladík. „Tak jsme upravili její byt, že tam bude sestra s manželem a dvojčatama. Jenže starosti nebraly konce. Máme totiž babču ze železa. Nevzdala to a vypadalo to, že se domů vrátí. Máti teda začala vyřizovat domov důchodců a povedlo se. Nejvíce starostí jsme stejně ale měli s tím, jak to babi řekneme. Těšila se domů a znovu začala chodit. Doma nepobyla ještě ani týden, když jsme dostali umístěnku,“ líčil mladík.

„No a jak to dopadlo,“ zajímala se jeho známá.

„Starali jsme se zbytečně. Když jí to máma řekla, že je místo a jak to bylo obtížné, jen se podívala a řekla: No nic, tak jdeme balit!“

„A jak se má teď?“ vyptávala se žena dál.

„Nevím, jsem pořád ve škole, ale určitě dobře. Dělají tam prý pro ně různé programy, chodí na procházky... Máma to vyřešila skvěle, ségra má byt a o babi je postaráno. Má tam jídlo a chodí tam doktor... Co víc v osmdesáti potřebuje, no ne?“ Dodal mladík.

Nic nového, řeknete si, ale víte, co mně na tom zarazilo? Dobře vypadající šedesátnice s ním nadšeně souhlasila. A v tom je právě „jádro pudla“. Pohled společnosti na zralý věk a jeho nároky může ovlivňovat každý z nás. Dokud senioři budou schvalovat, že vrcholem štěstí pro osmdesátiletého člověka je jídlo a doktor, nemohou později ani oni očekávat od svého okolí nic víc. Bohužel.

MUDr. Hugo Příbyl, Ph.D.

INSPIRACE - pokrač.

Vlastně už většinu z nich dohnal. Stěny pokojů v jeho rodinném domku v Ostravě-Hrabové zdobí vedle plastik také modely lodí a letadel, tapiserie, intarzie, obrazy a goblény, vše dohromady tak představuje výstavu neustále se rozšiřující o nové exponáty.

„Za to, že moje tvorba je tak různorodá vděčím tomu, že se od mládí neustále vzdělávám studiem odborných knih, ať už se týkají sochařství, malířství, fotografie či jiných uměleckých směrů, které jsou s mým hlavním nějak provázány,“ říká řezbář o svém díle. Na první pohled upoutá asi metr dlouhá replika vyhořelého a znovu obnoveného kostelíka sv. Kateřiny v Ostravě - Hrabové, jedné z nejvýznamnějších uměleckých památek v kraji. Model je zhotoven z javorové dýhy a překližky s takovou cizelérskou přesností, že se až zdá, že jde o skutečnou sakrální stavbu. Pro dosažení takového výsledku autor postupoval krůček po krůčku podle plánků, zapůjčených stavebním úřadem obce.

„S přestávkami jsem na replice pracoval déle než rok. Nezáleželo mi na čase, ale na tom, aby miniatúra co nejvěrněji připomínala budoucím generacím jedinečnost díla,“ říká pan Malek.

Zápal pro ušlechtilou zálibu neutuchá ani přes pokročilý řezbářův věk, a to i přes skutečnost, že přemíra práce poznamenala obě jeho ruce vázoneurózou. Choroba mu ale údajně dovoluje dál se oddávat svým koníčkům. Jak dlouho to má ještě v úmyslu? Dokud prý bude živ...

Jaroslav Michalkovič

Zpravodaj SeniorTip vychází za podpory těchto institucí:

Město Ostrava

Hasičské muzeum: co dokáže oheň

Modlit se či hasit? To byl problém, který lidé řešili před staletími. Když zjistili, že modlitby ke svatému Floriánovi či jiným svatým nepomáhají, vznikly první hasičské sbory. Tak počátky tohoto řemesla popisuje s úsměvem správce Hasičského muzea v Ostravě-Přívoze, které bylo otevřeno v květnu 2005.

Budova Hasičského muzea

Při požáru se nejednou dávala přednost modlení před vlastním hašením - potvrzuje slova průvodce jedna z informačních tabulí v expozici. "Vzdal od nás, na přímělu svatého Floriána, mučedníka, každé nebezpečí, ničivé požáry a katastrofy všeho druhu...", tak zněla modlitba.

V muzeu můžete v sálech spatřit vše, co souvisí s profesí dobrovolných a profesionálních hasičů. Od ramenních nášivek, pocházejících z celého světa a označujících příslušnost ke sboru, přes prapory a uniformy až po historickou či moderní techniku. Nechybí ani tyč, po které se službu konající a při požáru zasahující hasiči spouštějí do garáží.

Na informačních tabulích se dovíte řadu zajímavostí, např., že v minulosti byly pro hasiče uniformy vzácností a při slavnostech si je sousední sbory vzájemně půjčovaly, že jako prevence se v dobách minulých vynášely před dům dřevěné pekařské lopaty a při bouřkách se zapalovaly svěcené svíčky.

V expozici moderní výstroje se dovíte co dokáže udělat žár se zášahovým oblekem. Jeden je zde vystaven a části přilby jsou roztaveny. "Používal ho hasič, který vběhl do hořícího bytu, aby našel dítě. Oblek ho ochránil, žár vůbec necítil.

Problém nastal až v okamžiku, kdy se mu roztavila automatika u dýchacího přístroje. Naštěstí se dostal ven," zdůrazňuje při prohlídce průvodce.

Jeden z exponátů

Na své si přijdou i milovníci historické techniky. Nejstarší exponát pochází z roku 1887. Jde o takzvanou ruční trakařovou stříkačku. Čtyři chlapi s její pomocí byli schopni vystříkat za minutu 200 litrů vody. Dnes používaná čerpadla zvládnou 32 000 litrů.

Uvidíte také kočárové stříkačky, které na místo požáru dotáhlo koňské spřežení. Říkalo se, že na jejich obsluhu bylo potřeba 32 hasičů. V jeden okamžik jich sice pumpovalo jen osm, ale museli se často střídát.

Budova Hasičského muzea byla postavena obcí v roce 1905 a od počátku sloužila hasičům. Až do roku 1919 zde bylo sídlo německého dobrovolného sboru hasičů a v druhém podlaží byla umístěna Přívozská spořitelna.

V roce 1919 byl vystřídán německý sbor nově založeným českým sborem dobrovolných hasičů, který již užíval celý objekt, tedy, prostor bývalé spořitelny. Více než šedesátiletá historie přívozského sboru dobrovolných hasičů byla uzavřena v roce 1980, kdy byl sbor zrušen.

Objekt byl pak užíván Městskou inspekcí požární ochrany v Ostravě pod názvem "Kabinet požární ochrany" a sloužil především jako školicí středisko k pořádání seminářů, školení a dalších akcí s požární tematikou.

Právě do tohoto období se datuje vznik první expozice historických technických prostředků a dokumentů. Tato expozice byla vybudována svépomocí příslušníky Městské inspekce požární ochrany. V roce 2003 byla zahájena a v roce 2004 ukončena rekonstrukce a dostavba Hasičského muzea do dnešní podoby. Investorem celé akce bylo Statutární město Ostrava. Muzeum se nachází v Zákrejsově ulici za katolickým kostelem, stojícím na nám. Sv. Čecha v Ostravě-Přívoze, v bloku několika budov napravo od Archivu města Ostravy.

Expozice muzea je rozdělena do šesti tematických částí: Hasičské modely a modelové situace, Historie hasičství, Videoprojekce, Dýchací technika, Ukázka záchrany osob u dopravní nehody, Historická hasičská technika. Poslední dvě části mívají největší úspěch především u dětí, které si zde mohou nasadit profesionální zásahovou přilbu a zapumpovat si na historických stříkačkách. ▼

Muzeum je otevřeno od úterý do pátku od 9 do 17 hodin, v sobotu od 9 do 13 hod. V případě větších exkurzí je možné dohodnout individuální termín i skupinové vstupné. Informace na tel. 596 136 841.

Další tipy na toulky krajem najdete v Moravskoslezském kalendáři 2006, který byl vydán Nakladatelstvím Tilia s finančním příspěvkem Krajského úřadu Moravskoslezského kraje.

Z HISTORIE VODÁRENSTVÍ V REGIONU KARVINÁ

První zachované dokumenty o výstavbě veřejného vodovodu na území dnešní Karviné pocházejí z roku 1890. Jednalo se o zařízení určené k zásobování původního okresního města Fryštátu. Jeho roční kapacita nepřesahovala 60 tisíc krychlových metrů. Prameniště se nacházelo v Marklovicích, vodovod byl gravitační, o průměru potrubí 150 mm. K zásobování domů na náměstí sloužily tři výtakové stojany, ke kterým si obyvatelé museli chodit vodu načerpat. Později byla voda přivedena až do jednotlivých domů, avšak jen do přízemí.

Ve skutečnosti je historie vodovodů v této oblasti starší. Při opravách poruch na vodovodních řadech byly nalezeny zbytky dřevěného potrubí, které podle odborníků pochází asi z pol. 19. stol., potřebná dokumentace však bohužel chybí.

Ve třicátých letech minulého století již původní vodovod pro zásobování města s pěti tisíci obyvateli nestačil. V období 1926-1930 byl proto rozšířen o dvě studny, tři jímací zářezy, čerpací stanici, věžový vodojem o objemu 300 m³ a vodovodní potrubí o průměru 200 mm. V této době došlo také k výměně starých řadů.

Až do roku 1945 se na zásobování této oblasti vodou nic nezměnilo. Na samém konci druhé světové války byl věžový vodojem, který sloužil nacistickým jednotkám

jako pozorovatelná, při bojích poškozen. Přerušeno bylo i vodovodní potrubí a město zůstalo bez vody. Hygienické podmínky byly velmi špatné a hrozila epidemie tyfu. Po dobu havarijního stavu, který trval tři měsíce, byla voda postupně pouštěna vždy jen na několik hodin denně. Celý provoz v té době zajišťoval jeden technik, strojník, montér a dva kopáči, jejichž hlavním náradím byl krumpáč, lopata a ruční vozík.

Poválečný průmyslový rozmach Karvinska vyvolal prudké zvýšení nároků na množství pitné vody. Do provozu byly uváděny nové zdroje vody, jejichž vydatnost však neměla potřebnou rezervu. Proto byla do roku 1960 Karviná připojena k tehdejšímu Kružberskému skupinovému vodovodu, který se stal jednou z větví dnešní vodárenské soustavy Ostravský oblastní vodovod.

Po rozšíření a propojení celé soustavy je v současnosti voda do Karviné přiváděna i z beskydské strany OOV. Dostatečná kapacita kvalitní pitné vody, která splňuje přísná jakostní kritéria stanovená v direktivě rady Evropy č. 98/83/EC, umožňuje od roku 2001 dodávat vodu i přes hranice do Polska. Z Petrovic u Karviné plyne voda do stotisícového města Jastrzębie Zdrój ležícího asi 15 km na sever od Karviné.

Původní věžový vodojem v Karviné dnes již vodárenským účelům neslouží

Projekt úspěšné spolupráce při přeshraničních dodávkách pitné vody, ojedinělý v rámci celé ČR, přinesl polským partnerům lepší zásobování obyvatel města pitnou vodou i vyřešení letitých problémů s nedostatečným tlakem při špičkových odběrech.

Mgr. Eva Špirochová

Severomoravské vodovody a kanalizace Ostrava a.s. se sídlem Ostrava, 28. října 169, PSČ 709 45 tel. 596 697 111 fax 596 624 205 E-mail: smvak@smvak.cz Internet: www.smvak.cz

PŘEDSTAVUJEME KLUBY

Jeden klub s názvem „Kardio“ existuje při MO SDČR v Ostravě-Porubě. Skupina je to sice malá, avšak věkově nejstarší, věkový průměr je 76,4 let a napovídá hodně. Kromě kardiaků je ve skupině několik členek s těžkým onemocněním pohybového ústrojí, které lehčí vycházky s námi spíše vydrží. Rozdíl ve fyzické a psychické aktivitě našich členů a členů jiných skupin je jasně viditelný. Zachováváme ale tradici slavnostnějších oslav narozenin každého člena. Účast na schůzkách je vysoká neboť skupinu tvoří lidé, kteří si rozumí, znají se a spolupracují. V tom je asi přednost menších skupin.

Činnost našeho klubu je zhruba stejná jako ta ve velkých skupinách. Slůvko „zhruba“ znamená, že jsme se již vzdali lámání kilometrů na zdravotních vycházkách a také si už stanovili meze teplot, které si ještě můžeme dovolit. Kromě vycházek do přírody konáme tématické výlety zhruba dvakrát do roka.

Vloni jsme si prošli krásnou Opavu v území někdejších hradeb a navštívili několik pamětihodností včetně Slezského muzea. Letošní jaro to byla historie města Příbora na konci 19. stol.. Méně náročné na přípravu byly návštěvy historicko - kulturních památek, například muzea v Kravařích, Slezkoostravský hrad a další. U rybníku Nezmar v Dolním Benešově to pak byl pokus o tradiční smažení vajíček.

Schůzky si také zpestřujeme přednáškami o turistickém cestování po naší vlasti, o zdravotních problémech ve stáří.

Poděkování patří výboru, že nám tyto akce zajišťuje. Nejmladší členka paní Goralčíková je mezi námi taková štika v rybníku a protože má velmi dovedné ruce a učí nás jak se drátkují láhve, dělají vázy z PET lahví, obrazy s textiliemi nebo jak se malují velikonoční vajíčka. Rádi se zúčastňujeme rekreačních pobytů a vracíme se spokojení a osvěžení. Nejvíce se nám líbilo v Kuklíku na Vysočině.

Josef Schindler

ROZHOVOR

Dotýkaní Ostravou

aneb **seriál** portrétů zajímavých a důležitých občanů města i jeho okolí. Má jedinou vadu, totiž, že náš časopis vychází jako čtvrtletník, a tedy můžeme ročně představit jen čtyři osobnosti. Tentokrát je to rodilý Pražák, který přišel pracovat nejprve do tehdejšího Dřevěného království, dnešního Divadla loutek, aby se záhy upsal tehdy novému fenoménu. Už 50 let je **ZDENĚK HAVLÍČEK** režisérem televizního studia Ostrava, a to existuje stejnou dobu. On sám oslavil vloni 75 narozeniny, takže už je seniorem i když velmi agilním. Povídáme si a Zdeněk Havlíček říká...

Jenomže ta moje pracovitost se určitě netýká domácích prací, zahradničení nebo třeba opravování auta, či chaty. Na to všechno jsem levý a nikdy jsem to neuměl, a tak mám na to "lidi". Třeba svou druhou manželku Věru, která ovšem byla i mou první manželkou a mámou našich tří dětí, následně vnuků a dokonce se chlubíme prvním pravnukem.

A tak dělám to, co v minulých letech, pokud mne můj mateřský podnik potřebuje. S chutí jsem zrežiroval velký večírek v hotelu Atom u příležitosti "abrahamovin" studia, v plesové sezóně vymyslím programy pro tyto společenské příležitosti, chystám hudební podívanou v Třinci Královna ocel a také přijímám pozvání od dětí i dospělých na besedy o televizi. Překvapuje mne, kolik lidí má zájem o tu padesátiletou historii. A musím se trochu pochlubit. Přesto, že mám tolik roků kolik mám, a nikdy jsem nebyl technický typ, naučil jsem se kamarádit s počítačem, dokonce hodlám psát jakési vzpomínky na lidi, které jsem potkal.

O minulosti ostravské televize toho můžeš hodně vyprávět, byl jsi u toho a režíroval jsi snad všechno. Fotbal, programy pro děti, koncerty všech žánrů i zábavné pořady. Dokonce máš na svém kontě i filmovou pohádku Šmánekote babičko čaruj. Čtenáři si tě jistě pamatují i z operetních pořadů.

Díky dramaturgyni Květě Škutchanové a osobnostem, jakými byli Vláďa Brázda, Pepík Kobr, Liběna Astrová a další se nám podařilo, jako prvním v republice, dostat na obrazovky tento žánr, pro mnohé už v době Beatles vlastně odepsaný. Přiznávám po letech, že i já jsem tenkrát měl dilema jak se s operetou vypořádat, nezlehčit ji, nedělat na ni jakousi parodii, ale dát jí to, co jí patří. Snad se mi to podařilo. Operetě a posléze muzikálům děkuji za to, že jsem se poznal s Milošem Kopeckým, ostravskou zapomenutou hvězdou Lídou Theimerovou a třeba i s Oldřichem Novým.

Moc rád vzpomínám i na osobní seznámení s Marií Zieglerovou, pro kterou kdysi Američané stavěli divadlo, kterou údajně ze žárlivosti postřelila kterási kněžna. Dalo nám tenkrát práci ji najít, měli jsme jen zprávu, že snad bydlí někde na Mělnicku, že se starala o drůbežárnu a nyní přežívá s minimálním důchodem u příbuzných svého zemřelého manžela.

Televizní štáb se ubytoval v pražském hotelu Šroubek a zvědavý starý pan vrátný, zvyklý na Ostraváky, se ptal, co budeme natáčet. Po pravdě jsme mu sdělili, že hledáme vlastně už zapomenutou umělkyni. Reakce vrátného byla neuvěřitelná: "Mařenku budete točit? Prosím, vyřídte jí, že na ni nejen celá Praha, ale všichni, stále vzpomínáme. Já sám, jako študák, jsem byl u jejího kočáru, tenkrát jsme odpojili koně a sami jsme vůz táhli po Václavském náměstí, tak byla slavná a tolik jsme ji milovali!" My jsme už stihli nafilmovat jen droboučkou staříčkou paní na lůžku, která se ale obdivuhodně vzhopila tím ruchem a září reflektorů a nakonec nám velmi dojemně zazpívala Piskáčkovu písničku Mařenko krásná, Mařenko má. Snad jsme přispěli k tomu, že žebrácký důchod jí prý po uvedení filmu byl zvednut na důstojnou výši. Jsem rád, že mezi mými programy se tento zachoval, jiné, vlastně většinu, vzala z přívozského archivu velká voda Odry v roce 1997.

Když jsi před 50 lety do Ostravy přijel, padla ti ona pověstná saze do oka hned po vystoupení z vlaku, město se ti vůbec nelíbilo, dokonce v tvé filmografii se najde film "Cesta ošklivým městem".

Ano, Ostrava byla dějištěm písničkového pořadu, zpívalo se o ní, tedy zpívala Ljuba Hermanová, tehdy asi padesátiletá. Rád na ni i na ten film, který ovšem už tenkrát vlastně fandil městu, vzpomínám. Ljuba byla něžná a roztomilá ženská, pokud zrovna nebyla nervózní z toho, že nepřišel kterýsi z jejích mladých partnerů do Ostravy. Jako pikantérii o její lásce k módě připomínám, že se mnou chvíli nemluvila, když zjistila, že film uvedený rok po natáčení dokumentuje, že její klobouk - slamáček - už není podle jejího názoru aktuální.

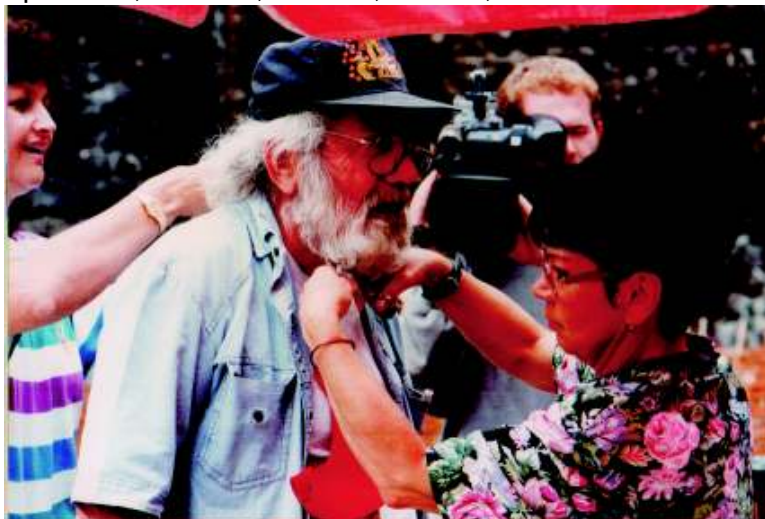

ROZHOVOR

VÍTE, ŽE

Marie Zieglerová, Ljuba Hermanová... vzpomeň ještě některou umělkyni ze svých programů do třetice....

Když jich nesmí být více, tak volím další Marii, samozřejmě Rottrovou. Titul Divadélko pod věží jsem kdysi vymyslel a netušil jsem, že hlavně díky Marii, její přitažlivosti i pěveckému umu, se seriál udrží tolik roků na obrazovce. Dodnes mne zastavují lidé s dotazem, proč se Divadélko znovu neotevře. Určitě vzpomínají i na významné hosty Marušky, Menšíka, Kopeckého, Chudíka, Krónera, Sováka, Preisse a další...

Ty máš ovšem v rukávu zajímavý plán...

Nu, ten plán je vlastně v rukou pánů konšelů tohoto kdysi černého města. Rozhodli, zcela správně, že radniční prostor se po opravách znovu obnoví a já mám představu, že by se mohlo otevřít, tentokrát třeba v netelevizní podobě, kabaretním, operetním, muzikálovým a třeba i písničkovým programům, na které by mohli chodit staří i mladí třeba po procházce Komenského sady.

Na setkání v Divadélku pod věží se těší s vámi Zdeněk Havlíček i Pavla Pešatová, která si s režisérem povídala.

Společnost „E“

občanské sdružení na pomoc lidem s epilepsií

Občanské sdružení se svými činnostmi snaží zlepšovat kvalitu života lidí s epilepsií a jejich rodin. Od svého vzniku v roce 1990 prosazujeme ve společnosti práva lidí s epilepsií a různými aktivitami jim ulehčuje život.

Hlavní činnosti, které stále rozvíjíme

- informační, ediční a vzdělávací činnost
- integrované ozdravné pobyty
- poradenství, spolupráce s odborníky
- kluby a svépomocné skupiny, zahraniční kontakty

Od roku 1991 vydáváme měsíčník AURA, informační bulletin, kde kromě informací o sdružení a jeho aktivitách jsou informace o léčbě epilepsie z domova i ze světa. Náklad měsíčníku je 1 400 ks a rozesíláme ho členům i do ordinací. Kromě časopisu vydáváme také monotematické tiskoviny na témata, která nejvíce v poradnách naše členy zajímají (zatím jsme vydali 17 titulů). Tyto tiskoviny dáváme k dispozici kromě členů také do ordinací, škol, lékáren a k přednáškám, které pořádáme. Vzhledem k tomu, že někteří s těžší formou epilepsie potřebují asistenční pomoc nyní naše vzdělávací středisko pořádá kurzy pro pečovatele o lidi s epilepsií.

V roce 2001 jsme vydali knihu Epilepsie dvou anglických autorek, kde jsou zodpovězeny nejčastější dotazy pacientů a jejich rodinných příslušníků. Spolu s touto knihou ve spolupráci se skupinou EpiStop jsme zajistili dotisk knížky Diagnostické a terapeutické standardy u pacientů s epilepsií, která usnadní pacientům dialog s lékařem. Od roku 1993 pořádáme integrované rehabilitační pobyty pro děti i dospělé. Tyto pobyty jsou velmi oblíbené, na všech je zajištěn lékařský dohled a doplňkový program rehabilitační i edukační. Každý rok na pobytech vzniká řada přátelských kontaktů. Kontakty se členy považujeme za velmi prospěšné a proto pořádáme tzv. setkávání členů.

V některých místech pracují kluby (Praha, Brno, Ostrava, Tábor), jinde jsou jen kontaktní osoby, které pomáhají řešit problémy v místě vzniku. Nejvíce kontaktů se členy zprostředkovává časopis Aura. Dotazy vyřizujeme také na našich internetových stránkách www.epilepsie.ecn.cz, nebo prostřednictvím e-mailu cea@volny.cz, nebo tel/fax.241722136

Za dobu existence našeho sdružení jsme se stali nedílnou součástí komplexní péče o nemocné s epilepsií. Věříme, že i vy najdete příležitost, jak se s námi kontaktovat a dáte o nás vědět těm, kteří by nás mohli potřebovat. Děkuje.

Kontakt: pro zájemce do klubu "E" Mgr. Petra Barabášová, Hlavní třída 854/44, 708 00 Ostrava-Poruba (tel. 604 817 464)

Klub "E" se schází v Moravské Ostravě každé 3. úterý v měsíci v 15.30 hod. v prostorách Diecézní Charity ostravsko-opavské, Kratochvílova 3.

Neříkejte nám, kolik vyděláváte!

U některých typů hypoték
už neklademe důraz
na vaše aktuální příjmy.

Pobočka Ostrava
Nádražní 81
t 596 111 205, 596 111 217

Hyp. kancelář Ostrava
Přívozská 3 (u Jiráskova nám.)
t 596 117 745

www.hypotecnibanka.cz

Hypoteční banka
ZKRAČTE SI CESTU DOMŮ

Program Sochových národopisných slavností

- Zahájení přijetím sponzorů, představitelů kulturního a společenského života a účinkujících souborů starostkou obce.
- Následuje průvod souborů i všech zúčastněných do přírodního areálu u místní školy. Odpolední pořad zahajují **ve 14.30 hod.** tradičně dětské soubory, jejich pásmo připravila Mgr. Markéta Velká.
- **V 16.00 hod.** pokračují dospělé soubory pásmem „Po zahrádce chodila“ v režii Mgr. Yvony Voráčové.
- **Podvečerní čas 18.30 - 19.00 hod.** bude věnován jubilujícímu souboru Pilky, který v letošním roce oslaví 70 let od svého založení.
- **Večerní pořad ve 20.00 hod.** bude patřit hostujícímu souboru Ondráš z Brna. Od 22.00 hod. začne lidová veselice až do rána bílého. V neděli pak proběhne v místní kapli slavnostní bohoslužba za pana Vincence Sochu.

Cílem pořadatelů je spokojenost všech účastníků akce, ať již to jsou samotné účinkující soubory či diváci - těch se tady schází přes tisícovku. K tomu určitě přispívají i různé „dobroty“ jako jsou bramborové placky, maso na roštu, srnčí guláš a v neposlední řadě domácí koláče a cukroví.

Je dobré zachovávat tradice národopisu a konat tuto krásnou, a v okolí ojedinělou akci. Obrovský díl práce zůstává na pořadatelích - Klubu žen Lhotka, který ve spolupráci s obcí celou akci zajišťuje.

V souvislosti s obnovením národopisných tradic byly obci vydány 3 svazky písní ze sběru pana Vincence Sochy: Lidové písně ze Lhotky pod Ondřejníkem od Marie Tobolové, Lidové písně zpod Ondřejníka od manželů Kalusových a Lidové písně zpod Hukvald od Anežky Šenkové (k dispozici na OÚ Lhotka, tel. 558 686 423).

Vincenc Socha - sběratel lidových písní

Přesto, že se Vincenc Socha narodil ve Štamberku (9. ledna 1903), spojil většinu svého života s Lhotkou. Ve Lhotce poznal svou životní družku, usadil se zde, založil rodinu, postavil domek a stal se ředitelem lhotecké školy (působil i na školách v Měrkovicích, Myslíku, Pstruží, Tiché).

Svůj život věnoval záchraně mizejících kulturních hodnot. Byl příkladem vlasteneckého kantora. V roce 1950 opustil kantořinu a šel pracovat do dolů. Když onemocněl, opustil šachtu a začal pracovat na Hukvaldech jako lesní dělník. Veškerý svůj volný čas věnoval svému koníčku - lidové kultuře. V roce 1936 založil a vedl lhotecký soubor písní a tanců Pilky, byl autorem i režisérem národopisných pořadů, vedl ochotnický divadelní kroužek. Avšak nejdůležitější je jeho sběratelská činnost, zápisy lidových písní a tanců, které sbíral a zapisoval u starých pamětníků. Sebral více jak 160 tanců a 1200 písní. Sbíral všechno, proto najdeme v jeho sběrech písně milostné i svatební, pastevecké, žňové, pijácké, kuplety, ale i halekačky, písně vánoční, nábožné, vojenské, zbojnické či žertovné. Za svého života stihl vydat první svazek tanců a připravit pro tisk svazky druhý a třetí. Jejich vydání se však již nedomohl. Vincenc Socha zemřel 2. června 1970. Na jeho památku se každoročně konají ve Lhotce pod Ondřejníkem Sochovy národopisné slavnosti. A jako snad každé slavnosti, i ony mají svou úvodní znělku - píseň - jak jinak než od Vincence Sochy:

***Lhotecka dědina posypana kminem,
lhotecka děvčata voňa rozmarýnem.
Lhotecka dědina posypana makem,
lhotečtí mladenci, ti smrd'a tabakem.***

Hrady, zámky, Archeopark a další objekty přispívají k atraktivitě Moravskoslezského kraje

Jiří Carbol: Sbírky ve dni muzeí jenom zářily

Od roku 1977 se slaví osmnáctý květen jako Mezinárodní den muzeí, a to ve sto patnácti zemích světa. V naší republice je přes čtyři sta muzeí, galerií a památníků, s více než dvěma sty pobočkami, v jejichž fondech je uloženo zhruba 65 milionů sbírkových předmětů. Samotný Moravskoslezský kraj přitom patří mezi regiony s nejdelší muzejní tradicí v ČR.

Například muzejnictví na Těšínsku sahá až k roku 1802, kdy tam bylo jezuitou L. J. Šeršníkem založeno muzeum, jehož většina sbírek se dnes nachází v muzeu v Cieszyne. Školské muzeum při zámecké osvícenské škole v Kuníně u Nového Jičína existovalo dokonce už v roce 1792.

„Kulturní dědictví, vyjádřené sbírkami na území Moravskoslezského kraje, představuje spolu s přírodním bohatstvím hodnotu, která má zásadní význam pro identitu kraje,“ říká náměstek hejtmána Jiří Carbol a pokračuje: „Právě tímto prostřednictvím se z generace na generaci přenášejí duchovní i materiální hodnoty, vytvořené za řadu století. Proto je kulturní dědictví na území kraje nejen zdrojem poznání, ale i vzdělanosti a kultivovanosti obyvatel.“

Od počátku roku 2003 se stal krajský úřad zřizovatelem čtyř významných vlastivědných muzeí, včetně všech jejich poboček. Jmenovitě se jedná o muzea Novojičínska, Těšínska, Beskyd a muzeum Bruntál.

Samozřejmě k nim patří nejrůznější památníky, zámky, hrady, technická muzea, dokonce i Archeopark a dohromady pečují o několikamilionové sbírkové fondy. Mimo to je kraj také zřizovatelem Galerie výtvarného umění v Ostravě.

„Máme obrovský zájem umožňovat poznání kulturního dědictví a jeho zpřístupnění jak laické, tak i odborné veřejnosti,“ uvádí Jiří Carbol. „Ze statistik vyplývá, že naše aktivita v tomto směru, ať už jde o výstavy, besedy, přednášky a podobně, je opravdu vysoká. A dříve nasbírané zkušenosti jsme mimo jiné zapracovali do Programu rozvoje muzejnictví v Moravskoslezském kraji. Jsme si totiž vědomi, že tímto způsobem lze také zvýšit atraktivitu kraje i cestovní ruch v něm.“

Jenže jako jinde, i tady za vším stojí peníze a tak mezi slabé stránky současného stavu muzejnictví v kraji patří jak nedostatečné finanční fondy pro výkup předmětů do sbírek, tak i nízké mzdy odborných pracovníků a specialistů. Kraj řeší tento stav, mimo jiné, zvýšenou snahou o využívání fondů z Evropské unie. „Samí pak ročně vynakládáme jenom na muzejnictví zhruba sto milionů korun,“ dodává.

Navzdory potížím s financemi je však faktem, že celý náš kraj pokrývá síť velkých a sbírkově bohatých muzeí. Lze dokonce bez přehánění říci, že spolu se Slezským zemským muzeem v Opavě a Ostravským muzeem je kraj správcem jednoho z největších a nejceněnějších souborů sbírek v České republice. K samotnému Mezinárodnímu dni muzeí pak byla připravena v jednotlivých objektech řada akcí, mnohdy za symbolické vstupné nebo i zcela zdarma.

(dim)

Ostravský Dům umění

Nejstarší stálou galerií v Ostravě je od r. 1926 Dům umění v Jurečkově ulici.

Nyní zde sídlí galerie výtvarného umění v Ostravě, která byla založena v roce 1952. Spravuje státní umělecké sbírky, kromě českých autorů má v depozitáři také řadu zahraničních výtvarníků - Holanďanů, Němců, Rakušanů, Rusů.

16.5.- 21.10. - Jurečkova obrazárna Dům umění 1. patro

Postava ostravského stavitele je již tradičně spojována s počátky galerie výtvarného umění v Ostravě, neboť František Jureček se stal duchovním otcem výstavby tzv. Výstavního pavilónu, dnešního Domu umění. Jeho slavnostního otevření se však již nedočkal, protože 5. října 1925 umírá. Již před svou smrtí se rozhodl věnovat spolku podstatnou část své sbírky výtvarného umění. Tento velkorysý dar byl také příčinou vzniku sbírkotvorné instituce, která do dnešních dnů shromáždila necelých 20 tisíc papírových sbírek, přes 2 tisíce obrazů a 400 soch. Výstava chce připomenout tento ustavující akt a na základě dobových fotografií navodit atmosféru roku 1926.

Pozvánka na výstavy

16.5.- 28.10. 2006- přednáškový sál Dům umění - historie a architektura

16.5.- 21.10. 2006 - velký a malý sál František Jureček a jeho sbírka

20.6.- 26.8. 2006 - velký a malý sál Quido Sen

12.9.- 18.11. 2006 - velký a malý sál 15 let umělecké tvorby na Ostravsku

5.12. 2006-17.2.2007- velký a malý sál - Rostislav Zárybnický

Muzeum Beskyd

Motocykly malé i velké 30. 4. - 17. 9. 2006

Výrobky modelářů, unikátní exponáty sběratelů, dokumentace, fotografie, vítězné trofeje a ocenění. Zvláštní místo na výstavě zaujímá historie Masarykova okruhu v Brně.

Seniorgymnázium

Není pochyb o skutečnosti, že vzdělávání, a to v každém věku, výrazně prospívá lidskému zdraví.

Seniorgymnázium je určeno pro seniory. V pravidelných dvoutýdenních intervalech si studenti po čtyři roky rozšiřují své znalosti v nejrůznějších oborech od historie, cestování, ekologie, vlastivědy, zdravotvědy, práva až po pravidelné návštěvy výstav a expozic Muzea Beskyd. Tzv. universita třetího věku probíhá v muzeu už od roku 1992. Po čtyřech letech je studium ukončeno závěrečným testem a osvědčením. Pokračující **Seniorklub** je volným pokračováním vzdělávání, především formou zájezdů a vybraných přednášek.

Muzeum Beskyd sídlí na frýdeckém zámku. Součástí muzea je studijní knihovna.

Muzeum Novojičinska

17. 5. až 13. 8. 2006 -

Zámek v Novém Jičíně

Vlastimil Krčmář - Crash Points (1986 -2006) Prezentace díla ostravského umělce Vlastimila Krčmáře.

31. 5. až 20. 8. 2006 -

Zámek v Novém Jičíně

"Pánbu ví a všichni svatí" aneb co o nich možná nevíte. Světci ve výtvarném pojetí, pranostikách a obyčejích. Repríza úspěšné výstavy ze sbírek Muzea Novojičinska.

21. 6. až 30. 9. 2006 -

Muzeum v Příboře

Historické hodiny - Krásné přístroje na měření času. Původní výstava hodin ze sbírek Muzea Novojičinska z období 17. - 20. stol. pořádána ve spolupráci s Uměleckoprůmyslovým muzeem v Praze.

Muzeum v Bruntále

Bruntálské regionální muzeum spravuje vedle bruntálského zámku i další nejvýznamnější památkové objekty okresu Bruntál: středověký, v 17. století mohutně opevněný hrad Sovinec a objekt bývalé kosárny v Karlovicích ve Slezsku.

Zámek Bruntál, zámecká expozice

Prohlídka zámku začíná na zámeckém nádvoří. Na pozdněnesanečnickém arkádovém nádvoří s 61m vysokou hodinovou věží se nachází 18 metrů hluboká studna s kovanou mříží z

Nádvoří zámku

počátku 20. století. Nejhodnotnější interiéry zámku jsou zpřístupněny veřejnosti. Zámeckou expozici tvoří kaple v přízemí a sály 1. patra zámku, zdobené rokokovými nástěnnými malbami mimořádné kulturní hodnoty a vybavené původním mobiliárem z 18. až počátku 20. století. Pozoruhodná je i zámecká galerie s díly italských, holandských, vlámských a německých mistrů 16. - 18. století ze sbírek velmistra Řádu německých rytířů.

V sálech nejstarší části zámku, tzv. Starého paláce ve zvýšeném přízemí západního křídla zámku, je instalována expozice o přírodě Bruntálska a expozice řemesel a živností bruntálského regionu.

Další původně hospodářské prostory a bývalé konírny v přízemí zámku jsou využívány jako výstavní prostory k pořádání výstav. Zámek obklopuje rozsáhlý park s objektem salla tereny, zbytky městských hradeb s baštami a jezírkem.

Reprezentační sály zámecké expozice jsou využívány ke konání koncertů, divadelních představení, svatebních obřadů a jiných kulturních a společenských událostí. Další kulturní a společenské akce jsou pořádány i na zámeckém nádvoří a v parku.

Zámek je rovněž sídlem regionálního Muzea v Bruntále, které zde má odborná pracoviště, muzejní knihovnu a fotooddělení s fotoarchivem.

Otevírací doba v sezóně 2006:

květen - září : 9.00 - 17.00 hod.

Zavírací den: Pondělí

Vstupné: 70,- Kč (dospělí)

40,- Kč (dětí 6-15 let, studenti důchodci, invalidé)

Ověřování listin

Snad každý z nás se dostal do situace, kdy potřebuje kopii nějaké důležité listiny, ale takovou kopii, kterou by mohl používat jako originál. Není třeba zoufat, náš zákon pamatuje i na tyto případy a jedná se o ověřování listin. Tím docílíme toho, že máme více jejich vyhotovení, aniž bychom museli

nechat zhotovit nový originál. K tomuto účelu patří tak zvané ověřování listin. Úředně ověřená listina má platnost originálu.

Ověřování listin je v našem právním řádu upraveno zákonem, a to zákonem č. 21/2006 Sb., který nahradil dosud účinný zákon č. 41/1993 Sb., a to od 1. března letošního roku. Zákon 21/2006 Sb. je zákonem ověřování shody obsahu nebo kopie s listinou a o ověřování pravosti podpisu. Dále rovněž mění některé související zákonné předpisy. Na zákon navazuje vyhláška č. 36/2006 Sb. účinnou od 1. března 2006, o ověřování shody podpisu nebo kopie s listinou a o ověřování pravosti podpisu. Zákon upravuje obecná kritéria a vysvětluje obecné pojmy v této oblasti a vyhláška pak specifikuje jakým způsobem úřady tuto evidenci ověřování vedou, uvádí vzory ověřovacích knih, techniku ověřování apod. Přílohou vyhlášky je seznam obecních úřadů, které provádějí vidimace a legalizace, vzor ověřovací doložky pro vidimaci a legalizaci.

Například pro občana obvodu Moravská Ostrava a Přívoz je důležité aby věděl, že pokud potřebuje nějakou listinu ověřit, musí přijít do budovy radnice, kde jsou k dispozici dvě ověřovací místa. Jedno je v přízemí ve vestibulu radnice, kde ověřují pracovníci za Magistrát města Ostravy a v chodbě doprava z vestibulu je kancelář, kde ověřují pracovníci za Městský obvod Moravská Ostrava a Přívoz. Jedna strana textu ověření stojí Kč 30,-, ověření podpisu stojí rovněž Kč 30,-. Úřední hodiny pro ověřování platí stejné jako obecné úřední hodiny pro ostatní činnosti úřadu.

Pokud se vrátíme k zákonné úpravě ověřování, tedy k zákonu č. 21/2006 Sb.: v úvodu určuje, kdo má působnost k ověřování. Jedná se o Ministerstvo vnitra, krajské úřady, obecní úřady obcí s rozšířenou působností, obecní úřady, úřady městských částí (např.

v Brně), úřady městských obvodů územně členěných statutárních měst (např. v Ostravě) a úřady městských částí hlavního města Prahy. Jejich seznam je přílohou příslušné vyhlášky, jak je uvedeno výše. Dále se dle zákona může jednat o újezdní úřady tam, kde jako samosprávní celky působí (např. Libavá), pokud jsou prováděcí vyhláškou k předmětné činnosti určeny.

Jmenované úřady provádějí v rámci své působnosti vidimaci - ověření shody obsahu nebo kopie s listinou, tedy jejím originálem a legalizaci - ověřování pravosti podpisu. Upravují formu ověřovací doložky, kdy příslušná ověřující osoba (úředník) vyznačí ověření jak na ověřované listině, tak v ověřovací knize. Obě musí obsahovat náležitosti dané zákonem (jméno a příjmení občana, údaj o trvalém pobytu, pořadové číslo legalizace nebo vidimace, souhlas shody s originálem apod.). Rovněž zákon stanoví, kdy nelze vidimaci nebo legalizaci provést. Vidimace se např. neprovede u specifických listin, např. nelze vidimovat občanský průkaz, cestovní pas, zbrojní průkaz, vkladní knížku, směnku, cenný papír, los, sázenku apod. Legalizace se neprovede, když je např. podpis vyhotoven jinými písmeny než latinkou nebo podpis je na listině, kde není žádný text. Dalšími překážkami ověřování mohou být pochybnosti o pravosti listiny, cizojazyčnost textu, nesouhlas vidimované listiny s originálem apod. Zákon i vyhláška pak stanoví další podrobnosti, týkající se činností spojených s vidimací či legalizací.

Ověřovací činnost je činností poměrně frekventovanou a pro každodenní činnost podnikatelskou i soukromou potřebnou. Ze zákona je pro úředníky potřeba odborné kvalifikace a vykonání zkoušek k tomu, aby zaměstnanci tuto činnost při výkonu státní správy mohli vykonávat. Ve výjimečných případech lze ověřování provádět i mimo úřad, když je např. občan hospitalizován a nutně ověření potřebuje. Setkáváme se však i s případy, kdy si občan ověření vyžádá v místě bydliště s tím, že nemůže do úřadu přijít a při příchodu úředníků není doma, protože si „zašel nakoupit“.

Tento krátký exkurz do oblasti ověřování listin a podpisů měl přiblížit občanům, že je to činnost potřebná, každodenní a byť je zákonem upravena v poněkud vázanější právní formě, stále slouží lidem a pomáhá jim.

JUDr. Zuzana Horáková

SLOVENSKÉ LÁZNĚ 2006

Bardejovské Kúpele: 4 300 Kč/os., Kúpele Lúčky: 3 550 Kč/os., Kúpele Dudince: 3 490 Kč/os.

CHORVATSKO*** AL INCLUSIVE***

Ostrov KORČULA-HOTEL*** (přímo u moře)
10denní letní autobusové zájezdy

KOMPLETNÍ CENA 8 390 Kč/os.

Cestovní kancelář MLK-TOURS, tel.: 558 655 649, mobil: 777 779 933, www.mlk-tours.cz
Zavolejte si o naši nabídku, vše vám zašleme poštou gratis!!

Víte, že čtvrtina polských muzeí se nachází v Krakově?

Evropské město kultury

Kostel Panny Marie

V navštívení se vydáme k našim severním sousedům. Navštívíme Krakov, který je čtvrtým největším městem v Polsku. Žije zde zhruba necelý milion obyvatel. Město leží na řece Visle. Do Krakova se dá pohodlně dojet autem nebo vlakem. Krakov svou architekturou a starobylou atmosférou v mnohém připomíná Prahu. Však také byl společně s Prahou a dalšími evropskými městy zvolen Evropským městem kultury. Téměř čtvrtina polských muzeí se nachází v Krakově a zde se také nachází jedna z nejznámějších obrazáren ve střední Evropě - Muzeum Czartoryskich, kde je rozsáhlá sbírka uměleckých děl ze starého Řecka a Egypta, dále orientální artefakty, zbraně a koberce, a rovněž sbírka evropských obrazů a soch od 13. do 18. století. Můžete zde nalézt takové skvosty jako Dáma s hranostajem od Leonarda da Vinciho nebo Rembrandtův obraz Krajina s dobrým Samaritánem.

Pojďme dále na procházku Krakovem. Hned na první pohled nás zaujme hrad Wavel, majestátně se tyčící nad řekou Vislou. Wavel býval sídlem polských králů až do sedmnáctého století. Velkolepý hrad s 71 různými komnatami a místnostmi získal svůj renesanční charakter v letech 1502-1536. V jeho architektuře však lze nalézt také mnoho gotických prvků.

Starobylý hrad Wavel

Jedním z nejstarších exponátů hradu je zoubkovaný meč polských králů (szczyrbiec), který byl používán při korunovačních ceremoniálech. V areálu hradu se nachází rovněž neméně slavná katedrála. Ve věži katedrály je umístěn největší polský zvon sv. Zikmund, vážící jedenáct tun, kterému v roce 2000 puklo srdce. V současné době je již zvon opraven a tak opět může poutníkům připomínat běh času.

Sukiennice - na svou dobu velmi rozsáhlá budova, tržnice, ve které se neprodávalo jen sukno

V roce 1257 byl ve městě založen Rynek Główny, hlavní a rušné tržiště, které ve své době patřilo mezi jedno z největších v celé Evropě. Náměstí dominuje Sukiennice, obrovská budova, postavená v 16. století, která jako tržnice slouží dodnes. Na náměstí se také nachází kostel sv. Vojtěcha, nejstarší dochovaný krakovský kostel, postavený v desátém století, a kostel Panny Marie, postavený v gotickém stylu a přitahující turisty dvěma vysokými věžemi. Jeho oltář tvoří dřevořezby, které znázorňují život a smrt Ježíše Krista. Je to jedna z nejvýznamnějších památek gotického umění v Evropě. Na jednu z kostelních věží přichází každou celou hodinu trubač. Pokaždé hraje melodii, která připomíná napadení města Tatary před více než 600 lety. Jeho troubení pak náhle umlkne jako vzpomínka na okamžik, kdy trubače, který chtěl varovat obyvatele Krakova před útočníky, zasáhl smrtící šíp.

V Krakově se nachází i velmi známá Jagellonská univerzita, založena v roce 1364. Mezi nejznámější učence, kteří na Jagellonské univerzitě působili, patří Mikuláš Koperník a papež Jan Pavel II. (občanským jménem Karol Wojtyła). V Krakově se kromě Jagellonské univerzity nachází ještě dalších třináct vysokých škol.

V Krakově se také odehrával děj oscarového filmu režiséra Stevena Spielberga Schindlerův seznam. Bývalé židovské ghetto Kazimierz se renovovalo a nyní jsou některé synagogy přístupné veřejnosti.

Pokud jste ještě nikdy v Krakově nebyli, vřele vám návštěvu tohoto krásného a starobylého města doporučujeme.

V blízkosti Krakova se také nachází Wieliczka, ve které můžete navštívit jeden z nejatraktivnějších solných dolů na světě. Pro svou unikátnost byl v roce 1978 zapsán do seznamu UNESCO.

Dále se asi hodinu cesty od Krakova nachází Oświęcim, kde byl během druhé světové války vybudován vyhlazovací koncentrační tábor Auschwitz - Birkenau. Je však potřeba dodat, že návštěva tábora pro své otřesné svědectví o páchaných zvěrstvech je jen pro silné povahy.

Váš příběh

Pamětníci, vzpomínejte! - Vzpomínky, které si nosíme v hlavě, mají jednu nevýhodu, dokud je nenapíšeme na papír nebo nevyprávíme, nemůže do nich nikdo nahlédnout. Je velká škoda odcházejí-li do nekonečna s námi, aniž by zkušenosti, poučení, radost byly odevzdány jiným. V rubrice „Váš příběh“ se snažíme zabránit této ztrátě. Spolu s vámi chceme popisovat dějiny všedního dne obyčejných lidí od dětství, přes poznávání světa k podmínkám života a práce, až po překážky, které bylo potřeba překonávat. Těšíme se na obálky, označené heslem „Váš příběh“. Do jednoho „příběhu“ se teď s námi přeneste...

Příběh Boženy Klímové

„Svět je krásný, protože v něm žiješ ty!“

Tak něžně se vyznal jeden z nejčtenějších spisovatelů na světě, mimo jiné i slavné knihy „Už zase skáču přes kaluže“, Alan Marschal (1902-1984) neznámé dívky, která se narodila v Malých Heralticích na Opavsku.

„Bylo mi šestnáct let, psala jsem básničky a chtěla se stát spisovatelkou“, říká paní Božena Klímová, dívčím jménem Foltýnová. „Přítelkyně mi půjčila knížku *Už zase skáču přes kaluže* a já si ji tehdy přála mít. Byla to náhoda, že jsem ji jako první odměnu za svou básničku uveřejněnou v rozhlasu dostala? Spisovatelova autobiografie změnila můj život. Z přemíry nadšení jsem mu napsala dopis v kamarádském duchu a s nabídkou přátelství jsem mu tykala. Jak jsem se později dověděla, dopis mu byl doručen do kempu v Cleewelandu, kde ležel s úrazem nohy a kde se o něho starala sestra. Ta také našla českého překladatele mého dopisu. Jeho dopisy mi překládala kamarádka, dokud jsem se nenaučila anglicky.“

Tak začalo dopisování Boženky se slavným spisovatelem a nepřerušila je ani její svatba. Po setkání v Praze, v červenci 1972 se obsah jejich dopisů ještě víc prohloubil. Deník Alana Marschala a vybraná korespondence z této doby jsou uloženy v zapečetěné schránce na Universitě v Sydney, která může být otevřena až v roce 2018.

Začátkem osmdesátých let oba onemocněli. Marschalův stav se zhoršil tak, že obrna zachvátila i ruce a znemožnila mu psaní. Onemocnění paní Boženky skončilo tím, že zůstala trvale odkázána na berle. Toto období zakončila zpráva o Marschalově úmrtí. Schovala jsem vše co mi ho připomínalo a chtěla jsem zapomenout. Ale u postele mi zůstaly berle jako vzpomínka a přes ně jsem začala komunikovat. Ptala jsem se v duchu Alana jak dokázal poprat se s osudem a prosila ho, aby mne to naučil. Stál při mě a já jsem cítila, jak do mě proudí jeho nezlomná vůle, optimismus. Dokázala jsem to! V roce 1995 vzpomíná paní Klímová pro časopis *Vitalita*: „Je mezi námi rozdíl 46 let a 7 měsíců. Po sedmiletém dopisování ho prvně potkávám v hotelu Jalta v Praze. Líbá mi ruku a navzdory všemu a všem hlasitě přiznává svým hlubokým hlasem, že mne miluje!“

Na počátku tohoto příběhu byla kniha, kterou psal v době, kdy já jsem byla školačkou. Pomalu jsme se k sobě přibližovali, aniž bychom cokoli tušili.

Alan mi napsal: Ty jsi ve věku, kdy se náhle city proměňují, já ve věku, kdy city zůstávají konstantní. Nemohl jsem tě přestat milovat, i když jsem se o to pokoušel. Když jsem tě učil, abys mne milovala, zachoval jsem se zločinně. Zamiloval jsem se sám do tebe magickou láskou, ale byl jsem starý a cítil jsem, že tento vztah, ta rozdílnost věku se mi vymstí a že nemohu-li přijet hned, naženu tě komusi rovnou do náruče. Stále myslím na jeho výrok - "Vzdálenost a věk nic neznamená, já žiju, dýchám, miluji tě". Také proto i po své svatbě dodržuji slib, který jsem Alanovi dala a zůstávám s ním v magickém světě, který vymyslel on a já jsem do něho ráda vstoupila.

První Marschalův dopis měl datum 18. července 1965. Číslo osmnáct hrálo důležitou roli v našem vztahu. Stejně tak třináctka. Narodila jsem se třináctého a Alan vždycky bydlel na čísle třináct. Psala jsem pro něj poezii a kreslila a on pro mě vymýšlel kouzelné věty, sbíral v buši papouščí pírká, aby je mohl přidávat do dopisů a čarovat: "Dotkni se jím své tváře a já se objevím, kdykoliv si to budeš přát." Přehnaně mne chválil za postupy v angličtině, za poezii, za kresby, i mne samotnou. Můj manžel tyto výroky kdysi ohodnotil větou: „Ty kýchneš na papír a Alan řekne, krásné, Boženo, krásné!“

Jednou mi Alan poslal gramofonovou desku s písněmi z Řeka Zorby. V průvodním dopise stálo: "Pusť si tu melodii, je pro nás dva. V jejím rytmu přicházím k tobě přes písečné duny, s rukama vysoko nad hlavou, abych tě objal. Takový bych chtěl být!"

Byl snílek, romantik, optimista, věčně usměvavý s ostře modrými očima. Zarputile popíral existenci Boha, ačkoliv věřil na duši i na to, že nás dva spojuje společný minulý život. V knihovničce mám téměř všechny jeho knihy. Jeho tvorbu ocenila i královna Alžběta II. cenou Order British Empire. Jako první z australských spisovatelů dosáhl různých poct a titulu čestný doktor literárních věd. Jeho knihy byly přeloženy do mnoha jazyků i do čínštiny.

Když teskním moc, vzpomenu si, jak si kvůli mně oholil knírek, aby při setkání se mnou v Praze vypadal mladší a mně to bylo líto, protože jsem pro jeho knírek měla slabost. Na počátku všeho byla jeho skvělá kniha a má touha dotknout se tohoto fantastického člověka aspoň slovem. Svůj vztah ke mně zvětšil věnováním v knize *Short Stories*: „Pro Boženu z Československa, která ví, že mé jméno je Alan.“

Občas se přistihuji, jak pozoruji život jeho očima. Díky tomu jsem dokázala pochopit jeho smrt a později své vlastní berle.

Připravila Hana Juračáková

*Spisovatelka Božena Klímová (nar. 13. 12. 1948) debutovala pozdě v roce 1990 básnickou sbírkou *Diagnóza život*. Od roku 1986 je v plném invalidním důchodu. Další sbírky: *Jabloňová panna*, *Příběh pro optimisty*, všichni jsou krásní blázni. Přeložila povídky A. Marschala, které jí daroval.*

Inkontinence, obtíže s udržení moči, samovolný únik moči, to vše jsou synonyma, která slyšíme v ordinaci gynekologa poměrně často.

Příčin je celá řada a mnohdy se kombinují. Jmenoval bych zejména ochabnutí pánevních svalů, sestup dělohy a poševních stěn, hormonální změny v období klimakteria, neurologická onemocnění, deprese, infekce močových cest...

Je důležité určit typ úniku moči, protože od toho se odvíjí i léčba. Rozeznáváme inkontinenci stresovou, urgentní, smíšenou, paradoxní (z přetékání) a zvýšenou aktivitu svaloviny močového měchýře se sníženou schopností se stahovat. Léčba je buď operační nebo konservativní. Nejefektivnější a nejrychlejší je sice léčba operativní, ale i tak zůstává celá řada pacientek, které operaci buď nechťejí podstoupit nebo z nejrůznějších důvodů je pro ně kontraindikována.

A zde má naše pracoviště již delší dobu výborné zkušenosti s dánskými výrobky firmy ABENA, která dodává na trh široké spektrum pomůcek pro inkontinentní ženy. Firma nyní přichází na trh s novou řadou vložek ABRI Light. Tyto moderní pomůcky poskytují dokonalou ochranu při různých stupních inkontinence a splňují veškeré hygienické požadavky kladené na tyto výrobky.

Abri Light	Savost v ml	ks/bal	Cena/bal v lékárně
ULTRA MINI	75	28	76,00
MINI	200	20	62,00
MINI PLUS	220	16	51,50
NORMAL	350	12	44,00
EXTRA	500	10	44,00
SUPER	800	30	155,50

Jsou prodyšné, na povrchu stále suché, účinně neutralizují zápach. Jedná se o bezpečné a diskrétní řešení obtíží spojených se samovolným únikem moči.

Vložky ABRI Light jsou k dostání ve všech lékárnách a prodejnách zdravotních potřeb, jsou hrazeny zdravotními pojišťovnami a jejich výhodná cena umožňuje dostupnost všem, kteří mají tyto obtíže.

MUDr. Vladimír Samohel
Soukromá gynekologická ordinace
Praha 4, Svojsovická 3159

Air Plus

Odour System

NOVINKA

Žádám o zaslání vzorků vložek Abri light zdarma

Jméno a příjmení:

Ulice, číslo domu:

Obec, PSČ:

Podpis:

Odpovědní kupón odstříhnete a zašlete na adresu:

P. O. BOX 3, 700 35 Ostrava 35

Prohlašuji, že souhlasím se zpracováním mnou poskytnutých údajů a jejich zařazením do databáze pořádající firmy, v souladu se zákonem číslo 101/2000 Sb. o ochraně utajovaných údajů.

Abri-Light
vložky pro lehkou inkontinenci

Plně hrazeno zdravotními pojišťovnami.

INFORMUJEME

Víme kam zavolat v tísni?

Stanete se účastníky dopravní nehody, jste svědkem přepadení, spatříte požár. Rádi byste pomohli... Jaké číslo ale vytočit?

V ČR jsou čísla tísňových linek pevně stanovena:

- 150 ... hasičský záchranný sbor
- 155 ... zdravotnická záchranná služba
- 156 ... městská policie
- 158 ... Policie ČR
- 112 ... jednotné evropské číslo tísňového volání

Mezinárodní tísňové číslo 112 - je určeno především pro zahraniční návštěvníky, turisty, pro zahraniční studenty, cizince, kteří na území naší republiky pobývají dlouhodobě. Systém příjmu tísňových volání je u nás ve srovnání s evropskými zeměmi na vysoké úrovni. V současné době je k dispozici 14 telefonních center pro příjem tísňového volání 112, kde pracují vyškolení dispečerů schopni vyhodnotit zprávu volajícího a okamžitě ji předat příslušným složkám integrovaného záchranného systému (IZS). Hovory jsou přijímány zejména v češtině, němčině a angličtině. Pro česky hovořícího občana je ale nejvýhodnější, pokud podle druhu mimořádné události využije některého z národních čísel tísňového volání - 150, 155, 158, 156.

V Ostravě je od r. 1995 v plném provozu tzv. Centrum tísňového volání (CTV), kde na jednom pracovišti sedí pohromadě dispečerů všech tísňových linek. Na toto pracoviště je směřována i tísňová linka 112 z území celého kraje. Tímto se doba mezi přijetím tísňové zprávy a vysláním pomoci na místo události citelně zkrátí.

Kam se při vytočení tísňového čísla dovoláte:

Linka 150 z pevného telefonu na operační a informační středisko hasičského záchranného sboru do bývalých okresních měst (Bruntál, Frýdek - Místek, Karviná, Nový Jičín, Opava a CTV Ostrava). Z mobilního telefonu se dovoláte z kteréhokoliv místa v kraji na CTV Ostrava. Budete okamžitě spojeni na příslušné operační středisko nebo dispečer zajistí vyslání pomoci na místo události.

Linka 155 - pevný telefon - dovoláte se na operační středisko zdravotnické záchranné služby v Bruntálu, Frýdku-Místku, Karviné, Novém Jičíně, Opavě a do CTV Ostrava. Mobilní tel. CTV Ostrava (viz linka 150).

Linka 156 - pevný telefon - příslušná služebna městské policie ve městě, ze kterého je voláno, popř. ze spádové oblasti. Mobilní telefon: CTV Ostrava přijímá volání z Ostravy, Havířova, Karviné, Orlové, Bohumína a Hlučína, Opava přijímá volání z Opavy, Nový Jičín přijímá volání z Nového Jičína, Kopřivnice a Studénky, Bruntál přijímá volání z Bruntálu a nejbližšího okolí, Krnov přijímá volání z Krnova a nejbližšího okolí, Frýdek Místek přijímá volání z Frýdku Místku a z okolních obcí, zejména z Frýdlantu nad O., Třinec přijímá volání z Třince, z Českého Těšína a Jablunkova.

Linka 158 - z pevného i mobilního telefonu se dovoláte na operační středisko Policie ČR v bývalých okresních městech.

Zásady při volání na tísňovou linku:

dispečerům sdělte co se stalo, včetně rozsahu, přesné místo události, vaše jméno a příjmení, číslo telefonu, ze kterého voláte a další informace podle pokynů dispečera. Linky tísňového volání jsou zřízeny pro přijetí nouzových hovorů. Jejich zneužití je trestné, ale zejména - následkem může být oddálení pomoci lidem, kteří ji nutně potřebují! Uživatelé mobilního telefonu mnohdy nevědí, že „volání SOS“, které se na telefonech zobrazuje, je volání na linku 112 v tísni! Nejedná se o volání mobilnímu operátorovi při problémech s telefonem!

V současné době je v Ostravě budováno tzv. Integrované bezpečnostní centrum. V případě rozsáhlých událostí a krizových situací zde budou připraveny prostory pro práci krizových štábů kraje a města Ostravy. Toto u nás i v zahraničí ojedinělé pracoviště by mělo být uvedeno do provozu v roce 2008.

Příště: Varování při hrozbě nebo vzniku mimořádné události

NABÍDKA PRO SENIORY A HOUBAŘE - od 24.9. do 30.9.2006

Termální lázně ORAVICE: Slovensko - Roháče

2 990,-/dosp.osoba 2490,-/dítě do 12 let 1 290,-/dítě do 6let bez nároku na lůžko

cena zahrnuje: dopravu klimatizovaným autobusem,
7x ubytování, plná penze, průvodce, pobytovou taxu
E-mail: duhatour@seznam.cz www.duhatur.cz

Cestovní kancelář DUHA TOUR s.r.o.
Opavská 823, 708 00 Ostrava-Poruba
tel./fax: 596 918 333, mobil: 605 787 055

Padá dům,

respektive jeho části, v mém soustředění. Kusy omítky, ale i celé cihly a ozdoby z balkonů se válejí po chodníku a dopadají až na ulici, zvláště když trochu víc zafouká vítr. Pod tím barákem denně chodí lidé, včetně studentů z nedaleké střední školy. Když se nic dlouho nedělo a navíc ze střechy neobývaného domu visely ohromné převisy zmrzlého sněhu, zvedla jsem telefon a zavolala Centrum tísňového volání, zda by se něco nedalo dělat.

Řekla jsem své jméno, adresu svou i toho zdevastovaného domu a byla jsem trochu překvapena proč se zrovna mne ptají na majitele inkriminovaného domu (toho jsem neznala), leč nezaznělo alespoň formální poděkování za občanskou starost. Hasiči přijeli, díky jim všem, sněh odstranili, leč barák chátrá dál a já se stále bojím, že balkony nebo jejich části spadnou na ty študáky. Jen nevím, jestli by se trochu neměli koukat i nad sebe ty policejní hlídky, které projíždějí, ale někdy i procházejí kolem toho stavení. Nechci být zlá, ale možná až na ně spadne cihla...Nebo mám zase volat? Ale komu...?

J. K., Ostrava

Máme tržní hospodářství,

osobně za ně děkuji. Už neuplácím řezníka o kus libového žvance, nežertuji s prodavačkou o podpultovou dovozovou halenku, ale koukám si vydělat penízek kde se dá, vždyť jako seniorka mám trochu výše do pověstného žlabu a s obdivem zírám na ty, kteří makají jak šroubečky a nekradou. O to víc mne překvapí, že jsou místa, kde o výdělek, čili zisk, nestojí.

Mám na mysli koncerty a jiné akce v Domě kultury města Ostravy. Začne přestávka, lidé si sdělují zážitky z krásné hudby a většina z nich se staví do dlouhé fronty na decinku vína či chlebiček. Ta řada je nedůstojná a posluchače odradí. Jen dvě prodavačky nalévají požadované, na mnohé se stejně nedostane, protože zvoní. A tehdy přemýšlím, proč management dolejší restaurace (bývá poloprázdná) nepošle na přestávku posily, nebo si nenajme pár studentů z okolí, kteří za mrzký peníz budou nabízet požadované třeba i na přilehlých chodbách na podnosech.

V bleděmodrém skoro totéž platí i pro přestávky v Národním divadle moravskoslezském!

Zdena Málková, O.-Poruba

Naše pozvánka

na zajímavé akce, připravené Koordinací radou seniorů a zdravotně postižených v Ostravě:

- setkání s **Jaroslavem Jakubcem**, renomovaným hranickým malířem, krajinářem, jemuž od mládí učarovala starobylá zákoutí rodných Hranic, krajina Moravské brány a Beskydy. Při příležitosti životního jubilea, 60ti let vystaví své poslední práce, sytě barevné oleje, od **13. 7. do 31. 7.** v nádherných renesančních prostorách 1. poschodí hranického zámku. (vernisáž 13.7. v 17 hod.)

- **23. 8. v 15 hod. v Klubu Atlantik v Ostravě** setkání s hejtmánem Ing. Evženem Tošenovským na téma - **Jak se žije seniorům v moravskoslezském kraji.**

Na besedě vystoupí rovněž sociolog PhDr. Juraj Hon, který seznámí s průzkumem anketního charakteru prováděného mezi seniory.

Srdečně zve Koordináční rada seniorů a zdravotně postižených města Ostravy

Bariéry ve hvězdách

Pražské planetárium v Královské oboře bylo postaveno na přelomu padesátých a šedesátých let minulého století a nebylo projektováno jako bezbariérové. Nyní se však handicapovaní návštěvníci bezbariérového přístupu do veřejných prostor dočkají. Svislá

plošina zde propojí sál Starvid, foyer, malou výstavu a sál Cosmorama. Bude tak splněna první část projektu "bezbariérové planetárium". Tento projekt zajistí nejen pohyb handicapovaných jednotlivců, ale i celých skupin. Významnou roli při výběru zařízení hrály přepravní časy. Plošiny, které se instalují na schodiště nevyhovují a instalace klasického výtahu také není možná, zejména kvůli předepsané výšce nad kabinou v nejvyšším patře. Řešením bezbariérového přístupu je tedy použití vertikální hydraulické plošiny "Domus Lift".

Když je tento ohleduplný přístup k vozíčkářům možný v Praze, zajímalo nás, jak je na tom v tomto směru planetárium ostravské. Zde je odpověď vedoucího Hvězdárny a planetária Johanna Palisy RNDr. Tomáše Gráfa: „Bohužel nejsme bez bariér, do patra vozíčkářům rádi pomůžeme, horší je to ale s WC. Myslíme na to již řadu let, zatím však tato investice nevyšla. Jsem ovšem optimista a rovněž letos se o to znovu pokusíme.“

Pořady ostravského planetária jsou skutečně zajímavé a poučné, jenže v Ostravě stále nejsou peníze...

A tak zdejší vozíčkáři nezbývá, než aby si o nich pouze četli na webových stránkách (planetarium.vsb.cz).

Dědečku, babičko nebojte se počítačů

Společnost senior, občanské sdružení organizuje v počítačové učebně v DK města Ostravy kurzy práce na PC a seznámení s internetem.

Zapojte se také a rozvíjejte své tvůrčí schopnosti!

V nabídce jsou například kurzy: Word, Excel, PowerPoint, Internet a mnoho dalších.

Cena kurzu - (10 dvouhodin - 300 Kč)

Na možnost výuky se informujte na tel. číslech:

603930321, 606411643, 731221291

Navštivte také naše webové stránky:

www.seniortip.cz

Vydává Společnost senior, obč. sdruž., za přispění grantu Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, Magistrátu města Ostravy a Měst.obvodu Moravská Ostrava a Přívoz.

Zodpovědný redaktor: Ing. Ludmila Holubová

Redakční rada: MUDr. Blanka Malá, Mgr. Pavla Pešatová,

Ing. Lubomír Pásek, MUDr. Hugo Příbyl, Marie Kalinová,

Ing. Jiří Muladi, Hana Juračáková

Registrační značka MK ČR E 14221

Adresa redakce: Společnost senior, Na Jízdárně 18,

702 00, Ostrava 1 IČO 265 95 982

Tel.: 728 466 105, 606 475 522

e-mail: info@seniortip.cz

www.seniortip.cz

SOVINECKÉ KULTURNÍ LÉTO 2006

Třináct kilometrů na jih od Rýmařova na okraji masivu Nízkého Jeseníku se nachází hrad Sovinec a stejnojmenné městečko. Při prohlídce starobylého hradu možná narazíte na zdejší bílou paní, nebo vás třeba budou chtít oloupit loupežníci. Ale nebojte se, nic se vám nestane, jen budete bohatší o pěknou vzpomínku. A nejen, že zažijete dobrodružství, ale z věže Horního hradu se naskytne překrásný výhled do krajiny sovineckého přírodního parku. Rozsáhlý hradní areál byl založen koncem 13. století a během staletí byl několikrát přestavován a rozšiřován. Později byl v rukou Řádu německých rytířů a sloužil jako řádový seminář, lesnická škola, muzeum a letní sídlo velmistra. V roce 1939 byl Řád Německou říší zrušen a proměněn na zajatecký tábor. Na samém konci války byl hrad vydrancován a zapálen.

Hradní areál Sovinec

"Za čest krále"

15. a 16. července 2006

Sovinec ve víru válečném za třicetileté války.

Ukázky dobývání hradu a života v obleženém hradě s možností nahlédnout do polního ležení. Výstava zbraní, zbrojí a obléhací techniky. Sobotní večerní program s bitvou a ohňostrojem. (Sobota 9 – 23 hod., neděle 9 – 18 hod.)

- Po celý den v polním obléhacím ležení pro veřejnost střelba z mušket a kanónů.
- Střelnice z luků a kuší. Soutěže pro děti a výuka bojových technik.
- Ukázka života v ležení při obléhání.
- V 11, 15 Útok císařských sil na pozice Švédů - polní bitva
- Po celý den mezi hradem a obléhacím ležením kyvadlová kočárová doprava, projížďky na koních.

ROK NA ZÁMKU

Podobně jako většina hradů a zámků České republiky i zámek v Kuníně otevřel své brány návštěvníkům. V letošním roce připravil pro návštěvníky mnoho změn. Do zámku se po více než 50ti letech vrátila vzácná zámecká knihovna, čítající 3431 svazků, náležející k nejzajímavějším zámeckým knihovnám na Moravě. Jednotlivých změn doznaly také interiéry zámku, které budou doplněny o další sbírky zámku a původní předměty, které v minulosti náležely majitelům zdejšího zámku.

V průběhu roku bude pro zájemce otevřen také kabinet přírodnin, navazující na dnes již zničené zámecké muzeum, založené známou majitelkou zámku hraběnkou Marií Walburgou. Pro návštěvníky zámku jsou připravovány rovněž prohlídka kostela povýšení svatého Kříže a prohlídka hrobek majitelů zámku na nedalekém hřbitově. Zájemci o historii a památky si mohou koupit tištěného průvodce zámek, kde na 18ti stranách se spoustou barevných

Zámek Kunín

fotografií se dozví více o minulosti zdejšího zámku, jeho majitelů, architektuře, sbírkách, zajímavostech apod. Zámek je jeden z mála, u kterého se dochovalo v úplnosti vnitřní uspořádání včetně kleneb přízemí a prvního patra. Jistě zaujme i netradiční konec prohlídky spočívající v návštěvě půdy. V unikátní půdní galerii zámku byla otevřena výstava "Z knihovny do zahrady a zpět", připravená pracovníky oddělení zámeckých knihoven Národního muzea v Praze, přibližující návštěvníkům podobu zahrad konce 18. a počátku 19. století v knihách zámeckých knihoven v Českých zemích, kterou v září nahradí výstava mapující osudy rodu hrabat Vetterů z Lilie a zámku Nová Horka na Novojičinsku.

Pro návštěvníky zámku je podobně jako v loňském roce připravován bohatý kulturní program, koncerty barokní hudby, sraz automobilových veteránů, tradiční zámecké slavnosti, zámecká gardenparty v duchu třicátých let min. stol. se swingovou hudbou apod. Vrcholem sezony bude obnovená světová premiéra oratoria slavného barokního skladatele Antonia Caldary o svatém Janu Nepomuckém v podání uznávaného souboru Hofmusici.

Interiéry zámku - Zámek je otevřen od května do září denně (kromě pondělí) od 9 do 17 hod. (poslední prohlídka v 16 hodin).